

ואיבית אימא לאמרי
ממאן דאמר
דתפלת ערבית רשות. מי
הוא שאמר תפלת ערבית
רשות ר' יהושע הוא ואיתא
בפרק תפלת השחר (דף כז)
אמר רב יהודה אמר שמואל
תפלת ערבית רבן גמליאל
אומר חובה ר' יהושע אומר
רשות:

תשמע שמעשה שהגיע זמן
לו ללכת סעודה עד שיקרא
איזהו בן העה"ב וכו'. ולאו
אחר השכיבו. נראה הו"ל

ואי כרבן גמליאל סבירא להו לימרו כרבן
גמליאל לעולם כרבן גמליאל סבירא להו
והא דקא אמרי עד חצות כדי להרחיק את
האדם מן העבירה כדתניא חכמים עשו סייג
לדבריהם *כדי שלא יהא אדם בא מן השדה
בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קימעה
ואשתה קימעה ואישן קימעה ואח"כ אקרא
ק"ש ואתפלל וחוטפתו שינה ונמצא ישן כל
הלילה אבל אדם בא מן השדה בערב נכנס
לבית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל
לשנות שונה וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו
ומברך *^ט וכל העובר על דברי חכמים חייב
מיתה מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב
מיתה ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה
איבעית אימא משום דאיכא אונס שינה
ואיבע"א מפוקי ממאן דאמר ^ט תפלת ערבית
רשות קמ"ל דחובה: אמר מר קורא ק"ש
ומתפלל מסייע ליה לר' יוחנן ^ד דאמר ר' יוחנן
איזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה
לתפלה של ערבית רבי יהושע בן לוי אומר
תפלות באמצע תקנום במאי קא מפלגי ^ט אי
איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה *מאורתא
לא הויא אלא עד צפרא ור' יהושע בן לוי סבר
הויא גאולה מעלייתא ואב"א קרא ושניהם מקרא
נקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה
יבה גמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר
ק"ש סמוך למסתו אף שכיבה גמי ק"ש סמוך
לערב מברך שתים לפניו ושתים לאחריה
א סמוך גאולה לתפלה דהא בעי למימר השכיבו
בנו כגאולה אריכתא דמאי דאי לא תימא הכי
אמר רבי יוחנן בתחלה אומר דה' שפתי תפתח
אמרי פי ואלא הנה כיין דחקינו רבנן למימר ה'
מיא הכא גמי כיין דחקינו רבנן למימר השכיבו
בי אלעזר א"ר אבינא הכל האומר תהלה לדוד
לו שהוא בן העולם הבא מאי טעמא אילימא
משארי תמימי דרך דאיתא בתמינא ^ט אפי' אלא
נותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי
תן של שונאי ישראל דכתיב *נפלה לא תוסיף קונו
עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק א'
ללים: א"ר אלעזר בר אבינא גדול מה שנאמר במ'
אחד מן השרפים ואלו גבי גבריאל כתי' ^י והאיש
אחד מיכאל הוא אמר ר' יוחנן אתיא אחא א'
גל אחד (מן) השרים הראשונים בא לעזרני תנא מיי
בשעת המגפה באחת: א"ר יהושע בן לוי אע"פ
מאי קרא ^י רגו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על מ

וּקְדוּרָא קריאת שמע ומתפס 55. קריאת שמע של לילה שאין ק"ש ותפלה ערבית: **דאמר** רבי יוחנן שאומרים יראו עינינו פסוקים אחרי זמנא לכו רבנן ה"ל כגאולה אריכתא דמקטני לומר דזו שצמחון כן יתפלה חזירו גם הוא ולא ילך מזהכ"נ עד שיגמור כל אחד תפלתו. ובג י"ש נזארת פסוקים י"ח אזכרות כנגד י"ח זכרות לשמנה עשרה ואגב שתקנו לומר אלא פסוקים תקנו לומר חתימה של יראו עינינו. והלכה כר' יוחנן דנביחא מסיע ליה וכן פסק ה"ג. ואם כן י"ש לחצר שלא לספר בין גאולה דערצית לשמנה עשרה. ומיהו כסדר רב עמרם פ"י מה שאנו אומרים קדים בין גאולה לתפלה ערבית לאשמעין דלח ענין מסתק גאולה דערצית לתפלה משום תפלה ערבית רשות. ולא נהירא [דאם כן] ר' יוחנן סבירא ליה תפלה ערבית חוצה לפלוגתא היא (לדבר ו יוחנן ואהלכה כר' יוחנן. ויכול להחמיר ולהוציא מלספר גימטריא ואי מימא קשיא הלכתא אהלכתא דקיימא לן תפלה ערבית רשות והכא פסקין כרבי יוחנן דריך לומר דאפילו אי סובר רבי יוחנן כרב דאמר רשות היא מכל מקום מחייב לסמוך. אם כן גם לוי י"ש לסמוך: הא

בעית אימא קרא איבע"א סבר גמי הוי אלא גאולה מעלייתא כיון דלא הויא אלא מצפרא לא אחד דרשו דכתיב יבשכבך קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף ש מקיש שכיבה לקימה מה קימה למטתו מתיב מר בריה דרבי ואי אמרת בעי לסמוך הא לא אמרי' כיון דתקינו רבנן השם שחרית הויא מצוי סמוך והא' ולבסוף ה"ב ואמר ר' יהוה לרצו שפתי תפתח כתפלה אריכתא כגאולה אריכתא דמאי: אמר ו בכל יום* שלש פעמים מובטח משום דאתיא באל"ף ביי"ת ניכר נימא (ה' הלל הגדול דכתיב ביה גו"ן באשרי* מפני שיש בה מפ לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפולו הקדש שנא' *סומך ה' לכל הגו דאילו במיכאל כתי' *ויעף אלי מועף ביעף וגו' מאי משמע דה השרפים וכתי' התם *והנה מיכ בארבע ומלאך המות בשמנה לקרותו על מטתו אמר רבי *ויסכ

[illegible]